

АВТОРСКИЯТ КОНЦЕРТ НА ДМИТРИЙ ШОСТАКОВИЧ

Мартенските музикални дни в Русе с всяка измината година прерастват все повече и повече в международни музикални тържества. Тази година ударението падна върху съвременната светска музика — симфонична и оперна, в лицето на двамата видни нейни представители Дмитрий Шостакович и Тихон Хренников, които от няколко дни са скъпи гости на град Русе.

Посветеният на творчеството на Дмитрий Шостакович концерт, който Софийската филхармония изнесе под диригентството на Добрин Петков, отбеляза един връх в Русенските музикални тържества.

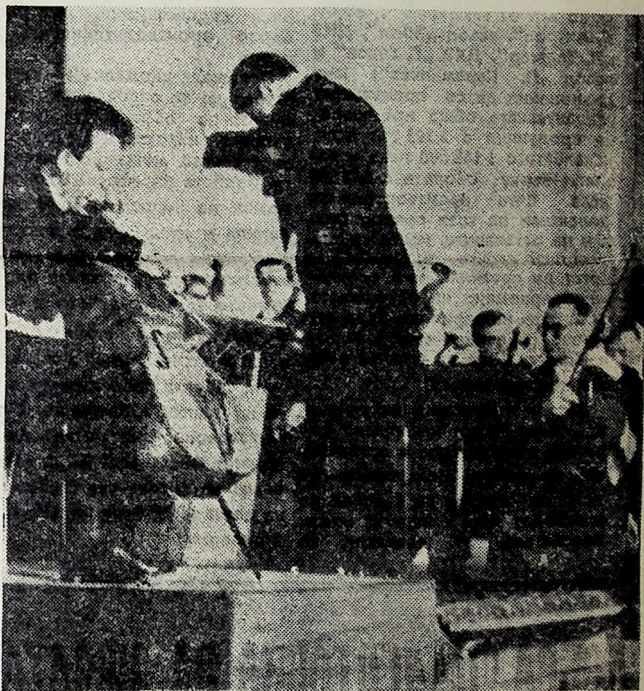
Дълбоко човечното музикално творчество на Дмитрий Шостакович развълнува широката аудитория със сериозността на мислите си и с философската си обобщеност. Това е една в истинския смисъл на думата съвременна музика, лишена от каквато и да е преднамереност и спекулативни търсения. В Концерта си за пиано Шостакович е потърсил една по-нова звучност от този инструмент — на места почти аскетична, но винаги убеждаваща. В блестящото изпълнение на Антон Диков прозвучаха почти афористичният характер на първата част, хубавата, граничеща с романтика, лиричност на бавната част с нейната звукова наситеност, и гротескната трета част, преливаща от радост. Шостакович нерядко използва като гравивен творчески материал мелодии, които граничат с градския фолклор, но силно стилизирани и майсторски одухотворени — една привидна апокрифност в мисленето, но блестящо реализирана в звуков шемет. Този концерт особено много допадна на изпълнителския натюрел на Антон Диков.

Концертът за виолончело и оркестър беше достойно защитен от прекрасния съветски виолончелист Михаил Хомицер. Неговото изкуство се характеризира със солидна инструментална техника, с чувство за фраза и стил, с подкупваща топлина на тона и искреност при музицирането и с една необикновена художествено-техническа издръжливост, каквато този напрегнат концерт изисква от изпълнителя. При аккомпаниментите и на

двамата концерта диригентът Добрин Петков водеше оркестъра точно, музикално и с нерв. Така солисти, диригент и оркестър имаха една единна цел — цялостното изграждане на творбата, за да бъде доведена тя до съзнанието на слушателя в съвършения ѝ вид.

Многобройната публика, която препълваше недостатъчно голя-

ното съжителствува с битово-жизнерадостното, за да стигне чрез ритмическо развихряне и звуково нарастване до шеметно опиянение, до екстаз. Тук е изворът на радостта. Затова творчеството на Дмитрий Шостакович е въздуващо. В него бие пулсът на нашето съвремие с всички негови тревоги и надежди.

Диригентът Добрин Петков отново
потвърди високата си класа

мата зала на Дома на културата, почувствува тези произведения като близки и разбираеми и спонтанно изрази възторга си.

Концертът завърши със Симфония № 6. Това е една звукова катедра, наистина своеобразно построена — с една начална бавна, почти епична част, разгърната полифонично, и с две следващи скерцовидни части, в които елегантността на валса се пресича грубо от трагични акценти, в които гротеск-

Диригентът Добрин Петков ни поднесе това забележително произведение релефно, с жар и рядка убедителност — с много замах в драматичните моменти и с много топлина и поетичен унес в лиричните просветления.

Софийските филхармоници свиреха професионално зряло и с видимо увлечение.

Засл. арт. Марин ГОЛЕМИНОВ